

VLAAMSE OVERHEID

[C – 2013/36011]

Definitieve vaststelling rooilijnplan

STAD AARSCHOT. — Overeenkomstig artikel 10 van het decreet van 8 mei 2009 houdende vaststelling en realisatie van de rooilijnen wordt ter kennis gebracht van de bevolking dat de gemeenteraad van Aarschot in zitting van 23 september 2013 het rooilijnplan van de zijweg Busschotstraat – omgeving buurtweg nr. 43, zoals opgemaakt door Landmeterskantoor Feyaerts bvba uit Tremelo d.d. 29 april 2013, definitief heeft vastgesteld.

Het rooilijnplan treedt in werking veertien dagen na deze publicatie in het *Belgisch Staatsblad*.

VLAAMSE OVERHEID

Bestuurszaken

[2013/205843]

18 OKTOBER 2013. — Omzendbrief BB 2013/8 - De veralgemeende invoering van de beleids- en beheerscyclus

Aan de provinciegouverneurs

Ter kennisgeving aan :

- de colleges van burgemeester en schepenen
- de voorzitters van de raad voor maatschappelijk welzijn
- de voorzitters van de districtscolleges
- de deputaties
- de raden van bestuur van de autonome gemeente- en provinciebedrijven
- de raden van beheer van de OCMW-verenigingen van publiek recht

De veralgemeende invoering van de beleids- en beheerscyclus bij de lokale besturen zit in de laatste rechte lijn. Het is niet verwonderlijk dat in deze fase nog vragen en bedenkingen naar boven komen. In deze omzendbrief wil ik ingaan op de voornaamste daarvan.

1. Timing

Vanaf financieel boekjaar 2014 treedt het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juni 2010 betreffende de beleids- en beheerscyclus van de gemeenten, de provincies en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn veralgemeend in werking. Dat betekent dat alle gemeenten, provincies, OCMW's, autonome gemeente- en provinciebedrijven en OCMW-verenigingen van publiek recht (met uitzondering van de ziekenhuisverenigingen) een meerjarenplan 2014-2019 en een budget 2014 moeten opstellen volgens die nieuwe regels.

Het is van zeer groot belang dat de lokale besturen alles in het werk stellen om tijdig hun meerjarenplan 2014-2019 en hun budget 2014 aan hun raden voor te leggen en aan de toezichhoudende overheid te bezorgen. Dit is in de eerste plaats nodig voor het goede functioneren van het lokaal bestuur zelf, maar ook voor bijvoorbeeld de normale afwikkeling van de subsidieaanvragen die behoren tot het toepassingsgebied van het planlastendecreet. Gemeenten, OCMW's en provincies weten dit reeds sinds het najaar van 2010. Ik zal dan ook niet instemmen met aanvragen tot uitstel van de invoering van de BBC bij één van deze besturen omdat het niet klaar zou zijn met de voorbereidingen.

Ook bij de verzelfstandigde entiteiten (autonome gemeente- en provinciebedrijven en de OCMW-verenigingen van publiek recht) wil ik aandringen dat zij al het mogelijke doen om vanaf 2014 van start te kunnen gaan. Die datum is immers niet willekeurig gekozen, maar gekoppeld aan de lokale bestuursperiode. Het eerste jaar na de lokale verkiezingen (in dit geval 2013) is het planningsjaar, waarin het beleid voor de daaropvolgende zes jaar wordt bepaald. Het is dus aangewezen dat ook de verzelfstandigde entiteiten zo veel als mogelijk aansluiten bij die lokale beleidscyclus. Dat was immers ook de motivering van de uitbreiding van het toepassingsgebied van het BBC-besluit tot die entiteiten.

Ik ben er mij echter van bewust dat de situatie voor die verzelfstandigde entiteiten niet helemaal te vergelijken is met die van hun moederbesturen. Zij hebben de voorbereiding van de invoering van de BBC niet kunnen opstarten in het najaar van 2010, maar weten pas sinds 2012 dat ook zij die nieuwe regels zullen moeten toepassen. Vandaar dat ik, als een verzelfstandigde entiteit echt niet voldoende tijd blijkt te hebben om de toepassing van BBC-regels op een passende wijze voor te bereiden vóór 2014, eventuele aanvragen tot uitstel geval per geval zal beoordelen. Eventueel uitstel kan wel enkel voor maximaal één jaar. Langer uitstellen heeft geen zin en zal ik dus ook niet in overweging nemen. Daarom verwacht ik van de verzelfstandigde entiteiten die uitstel vragen ook dat ze concreet aangeven welke problemen rijzen en op welke wijze en volgens welke timing zij die zullen oplossen.

2. Beperkte wijziging definitie structureel evenwicht

Op 11 oktober 2013 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan een ontwerp van besluit tot wijziging van het besluit van 25 juni 2010 betreffende de beleids- en beheerscyclus (BBC). Dat ontwerp van besluit brengt een beperkte wijziging aan in de definitie van het financieel evenwicht, meer in het bijzonder wat betreft de interpretatie van de autofinancieringsmarge bij de beoordeling van het structureel evenwicht. Dit ontwerpbesluit moet nog, nadat het advies van de Raad van State is bekomen, definitief worden goedgekeurd door de Vlaamse regering.

De autofinancieringsmarge als indicator van het structureel evenwicht blijft onverkort behouden. Ook de schema's van het ministerieel besluit worden niet aangepast. Wat verandert, is dat een negatieve autofinancieringsmarge in het laatste jaar van het meerjarenplan (2019 voor het meerjarenplan dat nu wordt voorbereid) niet in alle gevallen moet leiden tot een schorsing van dat meerjarenplan door de provinciegouverneur. In **welbepaalde, specifieke omstandigheden** kan dat meerjarenplan toch beschouwd worden als financieel in evenwicht.

Dat is het geval als het bestuur kan aantonen dat in het verleden specifieke financiële reserves zijn opgebouwd voor welbepaalde, in de tijd beperkte, exploitatie-uitgaven. Ook in die gevallen blijft de autofinancieringsmarge negatief, zodat duidelijk tot uiting blijft komen dat het structurele evenwicht in de meest enge zin niet bereikt is. De provinciegouverneur kan echter, op basis van de argumentatie van het bestuur, dat meerjarenplan toch als financieel in evenwicht beschouwen. De besturen kunnen zo, indirect, bepaalde reserves die in het verleden werden opgebouwd voor dergelijke tijdelijke uitgaven, toch mee in beschouwing nemen bij de beoordeling van het structurele financiële evenwicht.

Het is van belang te onderlijnen dat dit enkel mogelijk is onder **strikte voorwaarden** :

a) Die mogelijkheid om financiële reserves mee te rekenen door de uitgaven waarvoor ze werden opgebouwd te neutraliseren, wordt enkel toegelaten voor **in de tijd beperkte uitgaven** en dus niet voor structurele uitgaven. Het gaat dus niet om algemene reserves of om reserves voor verhoogde pensioenbijdragen, responsabiliseringsbijdragen of de pensioenen voor mandatarissen. Dat zijn immers structurele uitgaven waarvoor het meetellen van de reserves enkel

een kunstmatig vooruitschuiven van het probleem zou zijn. Het kan bijvoorbeeld wel gaan om de overname, in het verleden, van bepaalde verplichtingen waarvoor tegelijkertijd de benodigde financiële middelen werden overgenomen. In een dergelijke situatie kan een bestuur wel met recht en reden argumenteren dat het financieel in evenwicht is en dat de autofinancieringsmarge wél positief was geweest, als de uitgaven die verbonden zijn aan die verplichtingen en die betaald worden vanuit die reserves geneutraliseerd zouden worden. Een ander voorbeeld zijn specifieke reserves voor het uitbetalen van de pensioenen van gewezen statutaire personeelsleden, waarvoor het bestuur zelf pensioenkas is. Dat zijn in de tijd beperkte uitgaven (want de nieuwste pensioenen worden gefinancierd binnen de RSZPPO), waarvoor een bestuur kan argumenteren dat ze (eventueel deels) geneutraliseerd mogen worden door de daarvoor opgebouwde reserves. Voor alle duidelijkheid : het kan hier dus in geen geval gaan om de 'gewone' pensioenbijdragen waarvoor het bestuur is aangesloten bij de RSZPPO of een andere verzorgingsinstelling, om de responsabiliseringsbijdragen of om de pensioenlasten voor de mandatarissen.

b) Enkel die reserves kunnen in rekening worden gebracht die **in het verleden zijn opgebouwd** (dus : vóór 2014). Het gaat dus om een overgangsmaatregel die de besturen in staat moet stellen om op de best mogelijke manier (benutten voor pensioenverplichtingen, voor investeringen en op die manier nieuwe leningen vermijden, ...) om te gaan met bepaalde 'geërfde' reserves uit de vroegere financiële stelsels.

c) Het bestuur moet aantonen dat de **autofinancieringsmarge wél positief was geweest** in het laatste jaar van de planperiode als het die uitgaven, die geneutraliseerd worden op basis van de hierboven beschreven argumentatie, buiten beschouwing laat.

Ook bij de bijkomende regel voor de OCMW's (de som van de autofinancieringsmarges in elk jaar van het meerjarenplan 2014-2019 moet minstens nul zijn) wordt een gelijkaardige afwijkingmogelijkheid geboden, om ervoor te zorgen dat ook de OCMW's gebruik kunnen maken van die mogelijkheid.

Hoewel deze wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering nog niet definitief is, kunnen de besturen die aan de bovenvermelde voorwaarden voldoen, toch al gebruik maken van de mogelijkheid die de wijziging hen zal bieden. Ik zal de provinciegouverneurs vragen rekening te houden met die wijziging bij de beoordeling van de meerjarenplannen die vastgesteld worden voor de definitieve inwerkingtreding van deze wijziging.

3. Realistisch ramen

Het uitgangspunt van de regels van de beleids- en beheerscyclus is dat de ramingen zo realistisch mogelijk worden opgemaakt. In tegenstelling tot wat vroeger vaak gebeurde, is het dus niet de bedoeling dat een voorzichtigheidsmarge wordt ingebouwd in de ramingen van het budget en zeker niet in die van het meerjarenplan. Zowel de ontvangsten als de uitgaven moeten zo goed mogelijk worden ingeschat, zonder bewuste onderschatting van de ontvangsten en overschatting van de uitgaven.

Zo realistisch mogelijk ramen betekent concreet dat niet noodzakelijk de volledige 'theoretische' uitgaven moeten worden geraamd. Als het bestuur bijvoorbeeld voor personeelsuitgaven op basis van historische gegevens weet dat een bepaald percentage van de geraamde uitgaven niet wordt gebruikt (bijvoorbeeld omwille van diverse afwezigheden), heeft het geen zin om toch, 'uit voorzichtigheid', het volledige bedrag op te nemen als raming. Uiteraard moet het bestuur dit wel op een doordachte manier doen, rekening houdende met alle informatie waarover het beschikt. Zo niet bedriegt het in eerste instantie zichzelf. De argumentatie voor de ramingen moet worden meegegeven in de toelichting, zodat de raadsleden (en geïnteresseerde belanghebbenden) kunnen nagaan hoe het bestuur tot die bedragen is gekomen.

Voor de toelagen aan de besturen van de eredienst geldt hetzelfde uitgangspunt. De bedragen die opgenomen worden in het meerjarenplan van het gemeente- of provinciebestuur moeten de best mogelijke raming zijn voor wat effectief zal worden uitbetaald. Dat zijn dus niet noodzakelijk dezelfde bedragen als in de meerjarenplannen van de besturen van de eredienst werden goedgekeurd. De bedragen die uiteindelijk uitbetaald worden, zullen door de verwerking van de overschotten van het vorige boekjaar in het budget van het bestuur van de eredienst meestal lager zijn dan de bedragen van het meerjarenplan. Een gemeentebestuur kan dus perfect op basis van de cijfers van het verleden een meer realistische raming inschrijven in het eigen meerjarenplan.

Aan ontvangstenzijde geldt hetzelfde. Ook daar moet een bestuur zo correct mogelijk ramen en dus niet voorzichtigheidshalve lagere bedragen opnemen. Bij de inschatting van de opbrengsten van de opcentiemen op de onroerende voorheffing kan een bestuur dus bijvoorbeeld rekening houden met nieuwe of geplande verkavelingen en de daaraan gekoppelde meerontvangsten. Ook hier moet de bijhorende argumentatie opgenomen worden in de toelichting.

Wat betreft de aanvullende personenbelastingen zullen de cijfers voor 2012 mogelijk ook niet het meest aangewezen uitgangspunt zijn voor de raming van de ontvangsten in het meerjarenplan, doordat die ontvangsten in 2012 atypisch laag waren. Een bestuur hoeft zich dus niet exclusief op die ontvangsten voor dat jaar te baseren om tot gefundeerde ramingen voor de komende jaren te komen.

Bij de beoordeling van het financieel evenwicht van het meerjarenplan moet de provinciegouverneur schorsen als blijkt dat dat meerjarenplan slechts fictief in evenwicht is. Als het bestuur voor de in de meerjarenplanning ingeschreven bedragen een onderbouwde, draagkrachtige en aanvaardbare motivering heeft gegeven, dan zal de provinciegouverneur geen aanwijzingen hebben dat het financieel evenwicht fictief is en zal er dus geen aanleiding zijn tot schorsing om die reden.

Ik verzoek de provinciegouverneurs de datum van bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* op te nemen in het bestuursmemoriaal. Ik stuur alle besturen rechtstreeks een afschrift van deze omzendbrief. Deze omzendbrief kan ook worden geraadpleegd op het volgende internetadres :

<http://www.binnenland.vlaanderen.be>

Geert BOURGEOIS

Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand